

Crna Gora
AGENCIJA ZA AUDIOVIZUELNE MEDIJSKE USLUGE
Broj: UP I 04-043/25-73/5
Podgorica, 30.04.2025. godine

Na osnovu člana 168 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Sl. list CG“, br. 54/24), člana 18 i 116 Zakona o upravnom postupku („Sl. list CG“, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17) i člana 11 Pravilnika o vođenju postupaka i izricanju upravno-nadzornih mjera („Sl. list CG“, br. 125/24), povodom prigovora gospodina Andreja Vujovića iz Cetinja (akt zaveden kod Agencije za audiovizuelne medijske usluge pod br. UP I 04-043/25-73/1 od 03.04.2025. godine), direktorica Agencije za audiovizuelne medijske usluge donosi

R J E Š E N J E

1. Privrednom društvu „TDI Radio“ d.o.o. iz Podgorice, emiteru radijskog programa „TDI Radio“, izriče se upozorenje kao upravno-nadzorna mjera zbog kršenja člana 11 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima („Sl. list CG“, br. 121/24), dana 2. aprila 2025. godine, prilikom emitovanja programskog sadržaja pod nazivom „*Antidepresiv*“.
2. Upozorenje iz tačke 1 ovog Rješenja se izriče zbog kršenja zabrane da se u radijskim i televizijskim programima emituju programski sadržaji kojima se potencira pripadnost određenoj grupi, opredjeljenje, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima, odnosno obaveze emitera da izbjegava korišćenje uvredljivih termina koji bi se mogli povezati sa određenom društvenom grupom (član 11 stav 2 i 3 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima).
3. Nalaže se privrednom društvu „TDI Radio“ d.o.o. iz Podgorice, da usaglasí emitovanje programskih sadržaja u okviru radijskog programa „TDI Radio“, sa standardima definisanim u Zakonu o audiovizuelnim medijskim uslugama, podzakonskim aktima Agencije i izdatom Odobrenju za emitovanje.
4. Privredno društvo „TDI Radio“ d.o.o. iz Podgorice, je dužno da, u skladu sa članom 181 stav 3 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama, u okviru radijskog programa „TDI Radio“, u programskom sadržaju „*Antidepresiv*“ objavi informaciju o izrečenoj mjeri iz tačke 1 ovog Rješenja koja glasi:

„Agencija za audiovizuelne medijske usluge izrekla je emiteru radijskog programa ‘TDI Radio’ upozorenje jer je 2. aprila 2025. godine, prilikom emitovanja programskog sadržaja ‘Antidepresiv’ koristio uvredljive termine, koji se mogu povezati sa određenom društvenom grupom i potencirao pripadnost određenoj društvenoj grupi kao oblik diskriminacije prema njima.“

5. Privredno društvo „AST“ d.o.o. iz Podgorice, je dužno da, u pisanoj formi, obavijesti Agenciju za audiovizuelne medijske usluge o načinu (sadržaj, datum i vrijeme) objavljivanja informacije o izrečenoj mjeri iz tačke 1 ovog Rješenja, u roku od 24 časa od objavljivanja.
6. Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Savjetu Agencije za audiovizuelne medijske usluge u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja.
7. Ovo rješenje će se objaviti na veb sajtu Agencije za audiovizuelne medijske usluge www.amu.me.
8. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje

Dana 03.04.2025 godine Agenciji za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Agencija“) dostavljen je prigovor gospodina Andreja Vujovića iz Cetinja (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-043/25-73/1 od 03.04.2025. godine) na rad privrednog društva „TDI Radio“ d.o.o. iz Podgorice, komercijalnog emitera radijskog programa „TDI Radio“ (u daljem tekstu: „emiter“), u kojem podnosilac prigovora navodi da su se u radijskom programu emitera čula „posprdna uključenja na račun lica i djece sa invaliditetom kroz formu viceva“.

Polazeći od navedenog prigovora, Agencija je utvrdila da prigovor posjeduje elemente za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, te je pokrenula isti radi utvrđivanja da li je došlo do kršenja člana 11 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima (u daljem tekstu: „Pravilnik“).

Saglasno nadležnostima ustanovljenim članom 177 Zakona, članom 112 Zakona o upravnom postupku i članom 6 stav 2 i članom 13 Pravilnika o vođenju postupaka i izricanju upravno-nadzornih mjera, a u cilju utvrđivanja da li je emitovanjem spornog programskog sadržaja došlo do kršenja Pravilnika, Agencija je od emitera zatražila pisano izjašnjenje (akt br. UP I 04-043/25-73/4 od 07.04.2025. godine).

Emiter je dostavio izjašnjenje (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-043/25-73/5 od 15.04.2025. godine) u kome je naveo:

- da je „sadržaj zabavne emisije 'Antidepresiv' isključivo humorističkog karaktera, a nikako da omalovažava ili vrijeđa bilo koju društvenu grupu, bilo koja lica, bilo koje pripadnike bilo koje nacionalne manjine“, kao i da se „oslanja upravo na suštinu vica kao forme izražavanja da kroz smijeh poveže ljude različitih pogleda“.
- da je „sporni programski sadržaj citiran u Nalazu emitovan na dan koji je posvećen šali, humoru i zabavi. U tom duhu, sadržaj emisije bio je prilagođen kontekstu tzv. 'Dana šale', koji je međunarodno priznat kao dan u kojem se dozvoljava slobodniji i humorističniji pristup u medijima.“
- da „sloboda izražavanja jeste i mora ostati prioritet svakog demokratskog društva i države“, citirajući u nastavku izjašnjenja relevantne propise.
- da „podnosilac prigovora sugerise da je emisija imala uvrjedljiv karakter, pri čemu ne uzima u obzir osnovnu svrhu programa - da se kroz humor, u kojem učestvuju sami slušaoci emisije, podstakne na smijeh i dobro raspoloženje, a ne da se stvori negativan utisak niti povrijedi, unizi ili diskriminiše bilo koje lice ili grupa lica“.
- da „na početku, tokom i na kraju svake emitovane zabavne emisije 'Antidepresiv', po nekoliko puta se emituje disclaimer koji sadrži jasnu napomenu i glasi: 'Svrha ove emisije nije omalovažavanje niti vrijeđanje bilo koga već isključivo humor i zabava.'“, čime se „TDI radio izričito ograđuje od bilo kakve namjere za uvredu, omalovažavanje ili narušavanje ugleda bilo kog lica ili grupe. Sadržaj je isključivo namijenjen humoru i zabavi“.

Na kraju emiter zaključuje da „nije došlo do kršenja Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima iz sljedećih razloga:

- Sadržaj je emitovan u okviru jasno prepoznatog zabavnog formata;
- Sadržaj je proizveden i emitovan u kontekstu međunarodno priznatog Dana šale;
- Voditelji nisu iznosili uvredljive komentare, niti su podržali diskriminaciju bilo kog lica ili grupe lica;
- Postoji jasno istaknuti disclaimer - napomena da svrha emisije nije omalovažavanje niti vrijeđanje bilo koga već isključivo humor i zabava;
- Shodno zakonskim odredbama, programski sadržaj u ovom slučaju je pravilno označen i raspoređen, na način što je izričito zauzet stav kojim se ne podržava diskriminatorno ponašanje.“

Prilikom razmatranja da li je emitovanjem predmetnih programskih sadržaja došlo do kršenja propisanih standarda, Agencija je posebno imala u vidu sljedeće:

- Članom 11 st. 2 Pravilnika zabranjeno je u radijskim i televizijskim programima emitovanje programskih sadržaja kojima se potencira pripadnost određenoj grupi, opredjeljenje, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima.
- Stavom 3 istog člana propisano je da je emiter dužan da izbjegava korišćenje uvredljivih termina koji bi se mogli povezati sa određenom društvenom grupom.

Na osnovu uvida u snimak emitovanog sadržaja kao i izjašnjenje emitera može se konstatovati sljedeće:

1. Emiter je 02. aprila 2025. godine, u periodu od 16:06:09 do 17:51:08 sati (1 sat 44 minuta 59 sekundi) emitovao programski sadržaj pod nazivom „*Antidepresiv*“. U pitanju je sadržaj, kako je navedeno na početku emisije, rađen u koprodukciji sa TDI Radiom iz Beograda, a bio je posvećen svjetskom Danu šale 1. aprilu. Slušaoci su imali mogućnost da se direktno uključe u program pozivom na broj 011 308 9399 kako bi saopštili šalu ili vic, ili putem viber-a na broj 069 308 9399, nakon čega su, pojedini vicevi, bili pročitani u emisiji.

U periodu od 16:46:04 do 16:46:25 sati (21 sekund), emitovan je vic čiji je transkript dat u nastavku.

Voditelj 1: „*Kaže, bili troje ljudi, jedan je bio bez ruke, drugi je bio bez noge, treći je bio slep i nešto se posvađali i taj bez noge kaže na taj bez ruke – prekini išutiraču te, ovaj bez ruke kaže – dođi da ti udarim šamar, a ovaj slep kaže – e Boga mi gledaćemo tuču.*“ (prim aut. smijeh prisutnih u studiju).

Voditelj 2: „*Kakav...*“;

Voditelj 1: „*Pa dobro, malo je crnjak, šta ima veze.*“

U nastavku, u periodu od 16:48:16 do 16:48:26 sati (10 sekundi) slijedi:

Voditelj 1: „*Šta rade srećna deca u Černobilju?*“

Voditelj 2: „*Srećna deca u Černobilju, šta?*“

Voditelj 1: „*Mašu repom?*“

Voditelj 2: „*Jooo, Bože, OK, otišli smo, otišli smo na mrak, nećemo tamo.*“

U periodu od 16:59:42 do 16:59:50 sati (8 sekundi) slijedi:

Voditelj 1: „*Kako se zove Rom sa slomljenom rukom?*“

Voditelj 2: „*Aaaaa*“;

Voditelj 1: „*(nerazumljivo) dobro*“;

Voditelj 2: „*Ajd' kako?*“

Voditelj 1: „*Gipsi*“.

Tokom emitovanja programskog sadržaja, u periodu od 17:04:13 do 17:04:34 sati (21 sekund) slijedi:

Voditelj 1: „*Dakle, mi ne podržavamo, čisto da se ogradimo, ovaj...*“;

Voditelj 2: „*Ovo je već zabava...*“;

Voditelj 1: „*Tako je, svrha ove emisije je zabava i nije poenta da bilo koga, ovaj, omalovažimo, omalovažimo, OK, ovo je fora i to je to. I ovo nije zvaničan stav TDI Radija. Majko moja, otkako su nas tužile feministkinje, moramo da se ograđujemo*“;

Voditelj 2: „*Za viceve se ograđujete, da*“;

Voditelj 1: „*Bukvalno da.*“

U periodu od 17:27:09 do 17:27:24 sati (15 sekundi) slijedi:

Voditelj 1: „*Kaže, Rom vodi drugog Roma koji je slep*“;

Voditelj 2: „Dobro“;

Voditelj 1: „I stoje u busu“;

Voditelj 2: „Dobro“;

Voditelj 1: „I jedna žena slučajno zakači ovog što je slep, ovog Roma, a ovaj drugi Rom kaže – pa gospodžo, polako, pa zar ne vidiš da je nevidljiv.“

U nastavku, u periodu od 17:39:32 do 17:39:54 sati (22 sekunde) slijedi:

Voditelj 1: „Samo da ti ispričam, pre par godina nas su tužile feministkinje“;

Voditelj 2: „E znam to“;

Voditelj 1: „Pap se tada...Papu tada ozbiljno nije bilo dobro. Tako da očekujemo sada romsko udruženje da, ovaj...“;

Voditelj 2: „Ovo je fora, ovaj vic, stvarno...a već mi nije dobro“;

Voditelj 1: „Aaaa vidim, da, da, da“;

Voditelj 2: „Dobar je, dobar je, dobar je“;

Voditelj 1: „Daj bre fora, naravno, svrha ove emisije je šala...“;

Voditelj 2: „Nije omalovažavanje niti vređanje bilo koga“;

Voditelj 1: „...Omaložavanje niti vređanje bilo koga, tako je“

Voditelj 2: „Izvinjavamo se svima koji su se uvredili.“

Tokom emisije pročitani su i vicevi na temu muško-ženskih odnosa, potom odnosa u porodici, zatim vicevi koji se odnose na korisnike psihoaktivnih supstanci, te osoba u alkoholisanom stanju i sl. Takođe su slušaoci imali mogućnost da saopšte neku situaciju koja ih je nasmijala tokom proteklog Dana šala.

Na samom kraju emisije, nakon odjavne špice, emitovan je tekst sljedeće sadržine: „Svrha ove emisije nije omalovažavanje niti vređanje bilo koga, već...“ (prim. aut. rečenica nije pročitana do kraja).

2. U postupku sprovedenom radi utvrđivanja usklađenosti emisije „Antidepresiv“ sa članom 11 Pravilnika, Agencija je izvršila detaljnu analizu relevantnih segmenata sadržaja, sa posebnim osvrtom na propisane medijske standarde i međunarodne norme koje uređuju slobodu izražavanja i zaštitu ljudskog dostojanstva.

Radi se o emisiji zabavnog karaktera, emitovanoj povodom Svjetskog dana šale, u kojoj su voditelji čitali viceve različite tematike, uključujući i one koji se odnose na lična svojstva i pripadnost određenim društvenim grupama, uključujući osobe sa invaliditetom, Rome, žrtve nuklearne nesreće. U konkretnom slučaju, iako je slušaocima bila ponuđena mogućnost interakcije, vicevi koji su predmet postupka nisu predstavljali direktna uključivanja publike, već su ih iznosili voditelji, što nedvosmisleno ukazuje da se radilo o urednički odabranom i kontrolisanom sadržaju, čime je i odgovornost za emitovani materijal u cjelosti na emiteru.

3. Sadržaj pojedinih viceva oslanja se na elemente tzv. crnog humora, koji se u savremenom medijskom prostoru često koristi kao način izražavanja satirične kritike ili preuveličavanja društvenih pojava. Međutim, kada se humor zasniva na stereotipima o osobama sa invaliditetom, etničkim manjinama, osobama koje su pretrpjele tragične događaje, ili onima u stanju bolesti i zavisnosti – tada se dolazi do zone u kojoj se testira granica između slobode izražavanja i obaveze poštovanja dostojanstva drugih.
4. Sagledavajući ukupni kontekst emisije, sadržaj i namjeru voditelja, Agencija je utvrdila da svijest voditelja o mogućnosti da se pojedine šale dožive kao uvredljive, uz isticanje da emisija ima zabavni karakter, dodatno potvrđuje odgovornost emitera za uređivanje sadržaja. Prethodno iskustvo s pritužbama drugih grupa, kao i način na koji su voditelji u ovom slučaju

upravljali sadržajem, ukazuje na nedostatak profesionalne pažnje i odgovornosti prilikom odabira i prezentacije ovakvih šala.

Razmatrajući da li je došlo do kršenja, Agencija je zaključila da je humor iznesen u emisiji prešao granicu dozvoljene satire i postao oblik stereotipnog i diskriminatornog govora. Iako je prezentovan kroz karikaturu i pretjerivanje, sadržaj je ciljao društvene grupe na osnovu ličnih svojstava, poput invaliditeta, etničkog porijekla i drugih osjetljivih karakteristika, čime je narušio standarde propisane članom 11 Pravilnika.

5. Agencija je utvrdila da je emisija oblikovana na način koji nije adekvatno uzimao u obzir osjetljivost tema i društveni uticaj humorističkog sadržaja. Iako je emisija imala zabavni karakter i emitovana je na praznični datum, to ne umanjuje obavezu emitera da osigura poštovanje zakonom propisanih standarda. Premda humor ima važnu ulogu u javnom prostoru, njegova forma mora biti pažljivo uravnotežena sa pravom drugih da ne budu predmet javnog ismijavanja na osnovu sopstvenih osobina ili pripadnosti.

Važno je podsjetiti da se humor i diskriminatorno postupanje međusobno ne isključuju, jer humor koji se oslanja na uvredljive stereotipe i predrasude može imati ozbiljne društvene posljedice (npr. Romi ne govore dobro jezik u službenoj upotrebi, sva djeca u Černobilju su sa genetskim promjenama). Takođe, korištenje uvredljivih termina, poput Gipsy („gipsi“ - igra riječi), koji se često upotrebljava kao pežorativni naziv za pripadnike romske zajednice, te izraza poput „slijep“, koji je neadekvatan prema savremenom pristupu prema osobama s oštećenjem vida, jer se temelji na funkcionalnom modelu, može doprinositi širenju negativnih stereotipa i diskriminacije. Agencija je imala u vidu navode emitera da svrha emisije nije bila omalovažavanje ili vrijeđanje, već isključivo zabava, ali ukazuje da sadržaj koji koristi stereotipe ili ismijava lična svojstva određenih grupa može poslužiti kao sredstvo normalizacije diskriminatornih stavova. Sloboda izražavanja u demokratskom društvu uključuje odgovornost medija da izbjegavaju sadržaje koji, iako zabavni, imaju potencijal da naruše dostojanstvo ili prava drugih, naročito pripadnika zakonom zaštićenih grupa.

6. Prilikom razmatranja ovog slučaja, Agencija je, pored nacionalnog zakonodavstva i propisa, imala u vidu i relevantnu praksu Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP), koja pruža smjernice u vezi s primjenom člana 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima. Sudska praksa jasno ukazuje na to da sloboda izražavanja, iako ključna za demokratsko društvo, nije apsolutna i može biti podložna ograničenjima koja su opravdana zakonom, usmjerena ka legitimnom cilju i neophodna u demokratskom društvu. Iako su voditelji tokom emisije u više navrata naglašavali da je svrha programa isključivo zabava i ograđivali se od mogućnosti da sadržaj bude uvredljiv, praksa Evropskog suda za ljudska prava potvrđuje da takva ograda nije dovoljna da neutralizuje štetne efekte sadržaja. Slučajevi poput Le Pen protiv Francuske (br. 45416/16) ukazuju da formalno ograđivanje ne može umanjiti odgovornost za emitovanje sadržaja koji podstiče stereotipe ili diskriminaciju.

Odricanje od odgovornosti nije primjenjivo i dovoljno u slučajevima kada je upravo na emiteru odgovornost (urednički sadržaj koji izgovaraju voditelji), niti u slučajevima kada se grubo ismijava položaj ranjive društvene grupe („zar ne vidiš da je nevidljiv?“), a podstrekavajući kao zabavnu upravo posljedicu društvene segregacije kojoj su izloženi.

7. Agencija je imala u vidu član 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima, koji garantuje pravo na slobodu izražavanja, ali uz ograničenja koja su propisana zakonom i neophodna u demokratskom društvu radi zaštite ugleda ili prava drugih. Radi donošenja odluke, Agencija je primijenila trostepeni test kako bi procijenila opravdanost ograničenja slobode izražavanja, imajući u vidu relevantne pravne standarde i međunarodnu praksu:

- Da li je ograničenje propisano zakonom?

U konkretnom slučaju, član 11 Pravilnika jasno zabranjuje emitovanje sadržaja koji diskriminišu na osnovu pripadnosti određenoj grupi ili ličnih svojstava. Ova odredba ima za cilj da obezbijedi poštovanje ljudskog dostojanstva i spriječi širenje stereotipa koji mogu imati štetne društvene posljedice. Sporne viceve emitovane u emisiji „Antidepresiv“, koji se oslanjaju na stereotipne predstave o osobama sa invaliditetom,

Romima i drugim osjetljivim grupama, nije bilo moguće emitovati bez povrede ovog člana.

- Da li ograničenje ima legitiman cilj?

Ograničenje slobode izražavanja u ovom slučaju ima jasno definisan i legitiman cilj – zaštitu dostojanstva i prava ranjivih društvenih grupa. Osobe sa invaliditetom, Romi i druge ciljane grupe suočavaju se sa značajnim društvenim predrasudama i diskriminacijom, a sadržaji koji perpetuiraju stereotipe dodatno otežavaju njihovu socijalnu inkluziju. Ograničavanje emitovanja takvih sadržaja ne samo da štiti ugled i dostojanstvo ovih grupa, već doprinosi izgradnji tolerantnijeg i inkluzivnijeg društva. Cilj ograničenja, dakle, nije bio u gušenju slobode izražavanja, već u sprječavanju širenja diskriminatornih stavova i poruka.

Ovo naročito imajući u vidu da su se iznijeti vicevi odnosili upravo na najugroženije kategorije stanovništva. Romi i Egipćani, na koje se odnose predmetni vicevi, prema Izveštaju Ombudsmana za 2024. godinu, predstavljaju najugroženiju od ranjivih društvenih grupa. Zaštita od diskriminacije ne može se podrediti neukusnom humoru.

- Da li je ograničenje neophodno u demokratskom društvu?

Da bi ograničenje slobode izražavanja bilo opravdano, mora se procijeniti njegova nužnost u demokratskom društvu. Demokratsko društvo omogućava širok spektar izražavanja, uključujući humor i satiru, ali samo pod uslovom da oni ne prelaze granice koje vode ka dehumanizaciji i diskriminaciji. Humor emitovan u emisiji „Antidepresiv“ nije bio oblik satirične kritike, niti je imao umjetničku vrijednost koja bi ga stavila u širi društveni kontekst. Stereotipi izneseni kroz viceve o Romima, osobama sa invaliditetom i drugim ranjivim grupama nisu doprinijeli legitimnom društvenom dijalogu, već su samo osnažili već postojeće predrasude. Štaviše, ESLJP je u predmetu Le Pen protiv Francuske istakao da sloboda izražavanja mora biti ograničena kada postoji rizik da govor podstakne netrpeljivost ili marginalizaciju. U ovom slučaju, sadržaj emisije ne samo da nije doprinio društvenom razumijevanju ili dijalogu, već je mogao negativno uticati na percepciju ranjivih grupa u javnosti. Stoga je ograničenje neophodno kako bi se zaštitila prava drugih i očuvala vrijednosti tolerancije i poštovanja koje su temelj demokratskog društva.

8. Sloboda izražavanja uključuje pravo na provokativan i kritički govor, ali ne i na govor koji dehumanizuje ili diskriminiše određene grupe. U konkretnom slučaju, emitovanje viceva koji se oslanjaju na stereotipe o ranjivim grupama prelazi granice dopuštene satire i postaje oblik neodgovornog medijskog ponašanja. Agencija konstatuje da sporni sadržaji ne posjeduju obilježja satirične kritike niti umjetničku formu koja bi opravdala njihovu potencijalno uvredljivu prirodu. Izrečeno predstavlja puko ismijavanje društvenih grupa, kroz banalizovanje realnih, životnih problema i situacija u kojima se nalaze. Pored toga, sadržaji nisu oblikovani s vremenskom distancom koja bi omogućila refleksiju ili kontekstualizaciju, niti doprinose relevantnoj javnoj debati o društvenim pitanjima, već se oslanjaju na stereotipe i lična svojstva određenih grupa, čime narušavaju standarde profesionalnog i odgovornog medijskog izražavanja.
9. Posebno ukazujemo da, iako emiter smatra da izjava o odricanju odgovornosti (tzv. disclaimer) oslobađa odgovornosti za sadržaj emisije, Agencija podsjeća da takva praksa ne može imati pravno dejstvo koje bi umanjilo obavezu poštovanja profesionalnih i etičkih standarda, naročito kada je riječ o sadržaju koji se odnosi na osjetljive društvene teme. Iako postavljanje disclaimer-a može ukazivati na pokušaj emitera da pokaže dozu odgovornosti i dužne pažnje, takva napomena ne može predstavljati opravdanje za emitovanje sadržaja koji objektivno promoviše diskriminaciju, vrijeđa dostojanstvo određenih društvenih grupa ili doprinosi širenju stereotipa. Odgovornost emitera se ne mjeri isključivo namjerom, već i stvarnim efektom koji sadržaj može imati na publiku i na položaj marginalizovanih zajednica. U tom smislu, disclaimer može biti znak dobre volje, ali ne i okolnost koja isključuje ili umanjuje odgovornost za potencijalno štetan i neprimjeren sadržaj.

10. Izricanje upozorenja predstavlja proporcionalnu i primjerenu mjeru, kojom se emiteru jasno ukazuje na obavezu poštovanja normi, bez primjene strožijih sankcija. Ova mjera ima preventivnu funkciju, uz očekivanje da će emiter preduzeti korake kako bi ubuduće izbjegao slične propuste i obezbijedio viši stepen zaštite dostojanstva svih društvenih grupa.

Uzimajući u obzir sve relevantne aspekte konkretnog slučaja, emiter je propustio da izbalansira pravo na slobodu izražavanja sa pravom na zaštitu od diskriminacije, čime je omogućio zloupotrebu slobode izražavanja i diskriminatorno postupanje. Na osnovu navedenog, a uvažavajući činjenicu da je saglasno tački 7.1 izdatog Odobrenja za emitovanje, emiter odgovoran za sve objavljene sadržaje, može se utvrditi da je emitovanjem predmetnih sadržaja prekršio član 11 Pravilnika.

Nakon sprovedenog postupka i uz uvažavanje svih relevantnih činjenica, direktorica Agencije je, saglasno čl. 180, 181, 182 i 185 Zakona i čl. 15 i 16 Pravilnika o vođenju postupaka i izricanju upravno-nadzornih mjera, donijela odluku kojom se emiteru izriče upravno-nadzorna mjera upozorenja i nalaže da usaglasi emitovanje programskih sadržaja u okviru programa „TDI Radio“ sa standardima definisanim u Zakonu i izdatom Odobrenju za emitovanje.

Emiteru je naloženo da, u skladu sa čl. 181 stav 3 Zakona, informaciju o izrečenoj mjeri objavi u svom programu, kao i da u pisanoj formi obavijesti Agenciju o načinu (sadržaj, datum i vrijeme) objavljivanja informacije o izrečenoj mjeri.

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

UPUTSTVO O PRAVNOM SREDSTVU

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Savjetu Agencije za audiovizuelne medijske usluge u roku od 15 dana od dana njegovog dostavljanja. Žalba odlaže izvršenje rješenja.

Dostavljeno:

- Advokat Milena Pejović
- Gospodin Andrej Vujović
- Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge
- Sektor za nadzor
- Sektor za pravne i ekonomske poslove
- Sektor za informaciono-komunikacione tehnologije
- Sektor za opšte i međunarodne poslove